

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr.

Den 15. januar 2016

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har i brev af 21. december 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 336 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 336 (alm. del)

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 9/11-15 fra Kim Jacobsen, Næstved, Saltø Gruppen om revision af vindmøllebekendtgørelsen, jf. MOF alm. del - bilag 92.

Svar

Kim Jacobsen berører i sin henvendelse om støjregler for vindmøller en række forskellige aspekter i forhold til kommuners tilsyn med drift af vindmøller og kontrol af støjforholdene i forbindelse med klager over støj.

Overordnet set består klagesystemet af, at naboer til vindmøller har mulighed for at klage over nærliggende vindmøller i flere faser. I forbindelse med planlægningen for vindmøller har kommende naboer til vindmøller mulighed for at klage til Natur- og Miljøklagenævnet. Når vindmøllerne er opsat og i drift, kan de nærtliggende naboer – hvis de føler sig generet af støjen - klage til kommunen, som skal føre tilsyn med, at reglerne i vindmøllebekendtgørelsen er overholdt.

Vindmøller skal etableres, drives og vedligeholdes sådan, at bestemmelserne i den vindmøllebekendtgørelse, der var gældende, da vindmøllerne blev anmeldt, overholdes, dvs. uafhængigt af eventuel slitage eller andet. Har kommunen en begrundet mistanke om, at vindmøllen ikke overholder vindmøllebekendtgørelsens grænseværdier for støj, kan den påbyde vindmølleejeren, for egen regning, at udføre støjmålinger og beregninger. Målinger og beregninger kan også påbydes af kommunen, når en anmeldt vindmølle sættes i drift eller i forbindelse med almindeligt tilsyn efter loven, dog højst én gang årligt.

Jeg mener derfor ikke, at der er behov for at indføre en tidsbegrænsning for, hvor længe en vindmølle må være i drift.

Hvis man som borger finder, at den pågældende kommune ikke fører det fornødne tilsyn, kan man klage til Statsforvaltningen. Statsforvaltningen er ikke forpligtet til at behandle en klage over en kommune, men vil kunne vurdere, hvorvidt en kommune har overholdt reglerne i forhold til kommunens tilsynsforpligtelse.

De tilsynsregler, som kommunen anvender for vindmøller, følger de almindelige regler for tilsyn, der er fastsat i miljøbeskyttelsesloven, og de tilføjelser, der er fastsat i vindmøllebekendtgørelsen. Kommunerne fører således også tilsyn med, at f.eks. virksomheder overholder deres støjvilkår, som fastsat i miljøgodkendelser meddelt af kommunen.

Jeg finder på den baggrund, at klagesystemet er fuldt tilstrækkeligt og sikrer retssikkerheden for alle parter i en given klagesag. Jeg har derfor pt. ikke planer om at ændre dette.

Det er korrekt, at moderne vindmøller kan operere med forskellige indstillinger, i såkaldte "støjmoder", og at den valgte støjmode har betydning for den udsendte støj.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens tilsynsbestemmelser, at kommunen i forbindelse med sit tilsyn har mulighed for at anmode om de oplysninger fra vindmølleejeren, som kommunen finder nødvendige for at kunne vurdere støjforureningen fra vindmøllen. For vindmøller med mulighed for forskellige støjindstillinger kan vindmøllens aktuelle indstilling konstateres ved servicebesøg, og denne konstatering indgår i servicereporten for vindmøllen. Servicereporten tilsendes ejeren, som således har mulighed for at fremlægge dokumentation for vindmøllens støjindstilling i form af den seneste servicereport.

Hvis der opstår tvivl om vindmøllens støjindstilling efter et servicebesøg, kan kommunen fra ejeren udbede sig dokumentation for, at vindmøllens indstilling ikke har været ændret i perioden siden seneste servicebesøg. Dokumentationen baseres på oplysninger fra vindmøllens dataopsamlingssystem, som vindmøllens ejer vil kunne rekvirere fra servicefirmaet eller fra vindmøllens fabrikant. Blandt de oplysninger, som vindmøllens dataopsamlingssystem genererer, kan der være forretningsfølsomme oplysninger om vindmøllerne, som kommunen derfor ikke kan offentliggøre.

Det er i vindmøllebekendtgørelsen fastlagt, at hvis en vindmølle på land, herunder vindmøllens støjindstilling, ændres på en måde, der kan medføre forøget støjudsendelse, skal vindmøllen anmeldes til kommunen på samme måde som nye vindmøller.

Vindmøllebekendtgørelsen blev revideret i 2011, således at der fra 1. januar 2012 blev indført en ny grænse for lavfrekvent støj fra vindmøller. Grænseværdien er 20 dB og gælder for støjen indendørs i beboelse. Vindmøller, der er anmeldt eller sat i drift før den 1. januar 2012, er ikke omfattet af denne grænse for lavfrekvent støj.

Det er korrekt, at støjgrænserne gælder for og kontrolleres ved vindhastigheder i intervaller omkring 6 og 8 m/s. Det betyder dog ikke, at der ikke findes viden om støjen ved andre vindhastigheder end 6 og 8 m/s. I forbindelse med kontrolmålinger fås normalt oplysninger om støjen i et bredere udsnit af vindhastigheder. For moderne vindmøller er det generelle billede, at støjen øges i takt med stigende vindhastighed, indtil vindmøllen opnår sin angivne effekt. Herefter øges støjen ikke væsentligt, selv om vindhastigheden stiger yderligere. De største vindmøller, der aktuelt opstilles, er således tæt på deres angivne effekt ved ca. 8 m/s, og derfor er støjen ved andre vindhastigheder erfaringsmæssigt ikke meget højere end ved 8 m/s.

For ældre, såkaldte "stall-regulerede" vindmøller er der normalt tale om en stigende støjudsendelse i takt med stigende vindhastighed også ved højere vindhastigheder end 8 m/s, men der er her tale om en kendt og relativt entydig sammenhæng mellem vindhastighed og støjudsendelse, således at en støjgrænse ved 8 m/s samtidigt begrænser støjen ved andre vindhastigheder.

En regulering af støjen ved vindhastigheder omkring 6 og 8 m/s er således ikke et udtryk for, at støjen ikke er generende ved andre vindhastigheder, men et spørgsmål om at fastsætte grænser for støjen for veldefinerede og repræsentative driftsbetingelser uden at stille større krav til dokumentationen end nødvendigt. Det gælder for alle typer af støjgrænser, f.eks. også i relation til støj fra virksomheder, at de er fastsat for en række definerede betingelser – eksempelvis meteorologiske og aktivitetsmæssige betingelser - således at det er muligt at skabe reproducerbare måleresultater og dermed fastsætte veldefinerede rammer for håndhævelse af en given støjgrænse. Det ligger i støjens natur, at støjen under andre betingelser kan være anderledes end under de fastsatte kontrolbetingelser. Men de kontrolbetingelser, der fastsættes, skal i så høj grad som muligt afspejle de forhold, som naboerne oftest oplever.

Reglerne for støj fra vindmøller, herunder de gældende grænseværdier og beregningsmetoder, har været drøftet politisk. På den baggrund er der igangsat undersøgelser om vindmøllestøj, som skal belyse konsekvenser af mulige ændringer af vindmøllebekendtgørelsen. Resultatet af undersøgelserne vil blive drøftet i forligskredsen bag det nationale testcenter for vindmøller i Østerild. Jeg er således opmærksom på, om vi har fyldestgørende regler, men pt. har jeg ikke konkrete planer om ændringer af bekendtgørelsen.

I forhold til spørgsmålet om referater af møder med interessenter og industrien er retningslinjerne for notatpligt tydeliggjort i Miljøstyrelsens kvalitetsledelsessystem og indskærpet af ledelsen.

Afstandskravene for vindmøller er ikke fastlagt i bekendtgørelsen om støj fra vindmøller, men følger af bekendtgørelsen om planlægning for og tilladelse til opstilling af vindmøller, der hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde. Erhvervsstyrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Planlægning for vindmøller på land er kommunernes opgave. Det er kommunalbestyrelsen, der foretager en afvejning af de forskellige interesser og en grundig vurdering af vindmøllernes påvirkning af mennesker, natur, miljø og landskab. Den enkelte kommune kan på den baggrund beslutte, at afstanden skal være større end 4 gange møllens højde. Der er ikke aktuelle planer om at ændre bekendtgørelsen om planlægning for og tilladelse til opførelse af vindmøller."